

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 16.01.1967, sp. zn. 11 Co 4/67, ECLI:CZ:MSPH:1967:11.CO.4.1967.1

Číslo: 93/1967

Právní věta: K otázce vypořádání dědictví podle § 482 a násl. o. z. Státní notářství nemůže schválit dohodu o vypořádání dědictví, jestliže se jí přímo neúčastní všichni dědici. To platí i tehdy, když některý dědic, který dědictví neodmítl, prohlásil na počátku řízení, že se jej vzdává ve prospěch ostatních dědiců.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 16.01.1967

Spisová značka: 11 Co 4/67

Číslo rozhodnutí: 93

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Dědění, Řízení před státním notářstvím

Předpisy: 95/1963 Sb. § 39 40/1964 Sb. § 482

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 93/1967 sb. rozh.

K otázce vypořádání dědictví podle § 482 a násl. o. z.

Státní notářství nemůže schválit dohodu o vypořádání dědictví, jestliže se jí přímo neúčastní všichni dědici. To platí i tehdy, když některý dědic, který dědictví neodmítl, prohlásil na počátku řízení, že se jej vzdává ve prospěch ostatních dědiců.

(Rozhodnutí městského soudu v Praze ze dne 16. ledna 1967, [11 Co 4/67](#).)

Státní notářství pro Prahu 8 rozhodlo tak, že schvaluje dohodu o vypořádání dědictví a potvrzuje dědicům nabyté dědictví podle této dohody.

Městský soud v Praze rozhodnutí státního notářství změnil tak, že dohoda dědiců se neschvaluje a vrátil věc státnímu notářství k dalšímu jednání a rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Aby mohlo v řízení o projednání dědictví státní notářství přikročit k vypořádání dědictví podle § 482

a násl. o. z. a § 38 a § 39 not. řádu, musí být řádně proveden soupis aktiv a pasiv dědictví (§ 34 not. řádu), musí být, měl-li zůstavitel s pozůstalým manželem věci v bezpodílovém spoluvlastnictví, rozhodnutím určeno, které z těchto věcí, případně jaká jejich část, náležejí do dědictví (§ 35 not. řádu) a musí být pravomocným rozhodnutím státního notářství na podkladě soupisu jmění určena obecná cena majetku, výše dluhů a čistá hodnota dědictví, popřípadě výše jeho předlužení v době smrti zůstavitele (§ 37 not. řádu). Žádná z těchto předchozích podmínek řádného vypořádání však není v souzené věci splněna. Proti soupisu vznesl odvolatel námitky, s nimiž se státní notářství nevypořádalo, rozhodnutí podle § 37 not. řádu nebylo vydáno. Nebyly proto splněny podmínky pro rozhodnutí o schválení dohody o vypořádání dědictví. Tato skutečnost sama o sobě ovšem by nemusela mít za následek neschválení dohody, ale postačilo by jen zrušit rozhodnutí o schválení dohody a uložit státnímu notářství, aby po odstranění zmíněných nedostatků znovu o jejím schválení či neschválení rozhodlo. V daném případě však má dohoda dědiců další vážnou vadu, která vůbec pro všechny případy ji činí nezpůsobilou vést k úplnému vypořádání dědictví ve smyslu cit. zák. ustanovení. Dohodu totiž uzavřeli jen dva zákonní dědici, tj. poz. manžel a poz. syn a nikoli též další poz. syn, který se k ní výslovně nepřipojil a není o něm v této dohodě žádné zmínky. Tento dědic dědictví neodmítl, a i když písemným podáním prohlásil, že „se vzdává veškerých nároků na dědictví po zemřelé matce ve prospěch bratra a dvou neterí“, musí se toto jeho stanovisko projevit přímo v dohodě o vypořádání dědictví právě proto, že dědictví neodmítl a dědicem je. Pokud i on s dohodou neprojeví souhlas, není dědictví vypořádáno a taková dohoda není dohodou ve smyslu § 482 odst. 1 o. z. a § 39 odst. 2 not. řádu a neměla být schválena podle § 39 odst. 2 not. řádu a § 482 odst. 2 o. z.

Na státním notářství dále bude, aby odstranilo nedostatky řízení ve vytýkaném směru a pak buď znovu rozhodlo o schválení nové dohody, anebo, nedojde-li k dohodě, dědictví autoritativně vypořádalo podle § 39 odst. 3 not. řádu a § 483 o. z.

Státní notářství také pochybilo, když se neřídilo ustanovením § 39 odst. 2 věta druhá not. řádu, podle něhož je třeba nejprve pravomocně rozhodnout o schválení dohody o vypořádání dědictví a pak teprve vydat rozhodnutí o potvrzení nabytí dědictví.